

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Tertiæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] ista conuersio fiat in instanti? 7

urn:nbn:de:hbz:466:1-38725

Vtrum ista conuersio fiat in instanti?

AD septimum sic proceditur. Videtur, quod ista conuersio non fiat in instanti, sed fit successiva. In hac enim conuersione prius est substantia panis, & postea substantia corporis Christi. Non ergo vtrumque est in eodem instanti, sed in duobus instantibus. Sed inter quælibet duo instantia est tempus medium. Ergo oportet quod hæc conuersio fiat secundum successionem temporis, quod est inter ultimum instans, quo ibi est panis; & primum instans, quo ibi est corpus Christi.

¶ 2 Præterea, In omni conuersione est fieri & factum esse. Sed hæc duo non sunt simul: quia quod fit, non est; quod autem factum est, iam est. Ergo in hac conuersione est prius & posterius; & ita oportet quod non sit instantanea, sed successiva.

¶ 3 Præterea, Ambr. ² dicit in lib. de sacram. quod istud sacramentum, Christi sermone consiciatur. Sed sermo Christi successiuè profertur. Ergo hæc conuersio fit successiuè.

SE D conera est, quod hæc conuersio perficitur virtute infinita, cuius est subito operari.

RESPONDEO dicendum, quod aliqua mutatione est instantanea triplici ratione. Vno quidē modo ex parte formæ, quæ est terminus mutationis. Si enim sit aliqua forma, quæ recipiat magis & minus, successiuè acquiritur subiecto: sicut sanitas. Et ideo quia forma substantialis non recipit magis & minus; inde est quod subito sit eius introductio in materia. Alio modo ex parte subiecti, quod quādoque successiuè preparatur ad susceptionem formæ: & ideo aqua successiuè calefit. Quando verò ipsum subiectum est in ultima dispositione ad formam, subito recipit ipsam: sicut diaphanum subito illuminatur. Tertio modo ex parte agentis, quod est infinitæ virtutis. Vnde statim potest materiam ad formam disponere: sicut dicitur Marc. 7. quod cum Christus dixisset, Ephetha, quod

446

Sup. a. 3.

co. et inf.

q. 78. a. 2

¶ 5. cor.

et 4 d. 11

q. 1 ar. 2.

co. et a. 3

q. 2. per

tot. ¶ 4.

cont. c. 73

lib. 4 c. 4.

parum à

prin. to. 4

est adaperire, statim aperæ sunt auræ hominis, & solutum est vinculum lingue eius. Ex his tribus rationibus hæc conuersio est instantanea. Primo quidem quia substantia corporis Christi, ad quam terminatur ista conuersio, non suscipit magis neque minus. Secundo, quia in hac conuersione non est aliquid subiectum, quod successiue præparetur. Tertio, quia agitur Dei virtute infinita.

Ad primum ergo dicendum, quod quidam non simpliciter concedunt, quod inter quilibet duo instantia sit tempus medium. Dicunt enim quod hoc habet locum in duobus instantibus, quæ referuntur ad eundem motum, non autem in duobus instantibus, quæ referuntur ad diuersa. Vnde inter instans quod mensurat finem quietis, & aliud instans quod mensurat principium motus, nō est tempus medium. Sed in hoc decipiuntur: quia unitas temporis & instantis, vel etiam pluralitas eorum, non accipitur secundum quoscumque motus, sed secundum primum motum cœli, qui est mensura omnis motus & quietis. Et ideo alij hoc concedunt in tempore, quod mensurat motum dependentem ex motu cœli. Sunt autem quidam motus ex motu cœli nō dependentes, nec ab eo mensurati: sicut in 1. parte dictum est † de motibus angelorum: vnde inter duo instantia illis motibus respondentia, non est tempus medium. Sed hoc non habet locum in proposito: quia quamuis ista conuersio secundum se non habeat ordinem ad motum cœli, consequitur tamen prolationem verborum, quam necessæ est motu cœli mensurari. Et ideo necessæ est inter quilibet duo instantia circa istam conuersionem signata, esse tempus medium. Quidam ergo dicunt, quod instans, in quo ultimo est panis, & instantis, in quo primo est corpus Christi, sunt quidem duo per comparationem ad mensurata, sed sunt unum per comparationem ad tempus mensurans: sicut cum duas lineas se coniungunt, sunt duo puncta ex parte duarum linearum, unum autem punctum ex parte loci continentis.

Sed

P.P. 953.
art. 3.

Sed hoc non est simile: quia instans & tēpus, particu-
laribus motibus non est mensura intrinseca, sicut li-
nea & punctus corporibus; sed solū extrinseca, sicut
corporibus locus. Vnde alij dicunt, quòd est idem in-
stantis re, sed aliud ratione. Sed secundum hoc seque-
retur, quòd realiter opposita essent simul: nam diuer-
sitas rationis non variat aliquid ex parte rei. Et ideo
dicendum est, quòd hæc conuersio (sicut dictū est†)
perficitur per verba Christi, quæ à sacerdote profe-
runtur: ita quòd ultimum instantis prolationis verbo-
rum, est primum instantis, in quo est in sacramento
corpus Christi. In toto autem tempore p̄cedente
est ibi substantia panis: cuius temporis non est acci-
pere aliquod instantis, proximè p̄cedens ultimum:
quia tēpus non componitur ex instantibus conseque-
ter se habentibus, vt probatur 6. * Physic. Et ideo
est quidem dare primum instantis, in quo est corpus
Christi; non est autem dare ultimum instantis, in
quo sit substantia panis: sed est dare ultimum tēpus.
Et idem est in mutationibus naturalibus, vt patet per
Philos. in 8. Physic.*.

Ad secundum dicendum, quòd in mutationibus
instantaneis simul est fieri & factum esse; sicut simul
est illuminari & illuminatum esse. Dicitur enim in
talibus factum esse, secundum quod iam est; fieri au-
tem, secundum quod ante non fuit.

Ad tertium dicendum, quòd ista conuersio (sicut
dictum est*) fit in ultimo instanti prolationis verbo-
rum: tunc enim completur verboū significatio, quæ
est efficax in sacramentorum formis. Et ideo non se-
quitur quòd ista conuersio sit successiva.

ARTIC. VIII.

*Vtrum hac sit falsa, Ex pane fit corpus
Christi?*

Ad octauum sic proceditur. Videtur, quòd hæc sit
falsa. Ex pane fit corpus Christi. Omne enim
id ex quo sit aliquid, etiam dicitur, quod sit illud: sed
non conuertitur; dicimus enīm q̄ ex albo sit nigrum,
& quòd

in corpo-
re arte.

a prin. li.
per totū
tex. 10. 2.

text. 72.
10. 2.

in sol. ad
1. in ista
art.

447
4 d. 11. q.
2. ar. 4.